

Σας επισυνάπτω τη σημερινή μου ομιλία στην Κεντρική Επιτροπή.

*Σηκώνω το χέρι

Συνοψίζω:

Θεωρώ ότι πρέπει να προηγηθεί μία βαθιά πολιτική διαδικασία και να ακολουθήσει μία εκλογική διαδικασία η οποία δεν θα υπερβαίνει το τέλος αυτού του έτους.

Μία διαδικασία που θα ανοίγει, θα αγκαλιάζει, θα συμπεριλαμβάνει κάθε προοδευτική φωνή.

Σε όσες και όσους προσπάθησαν και συνεχίζουν να προσπαθούν να με κατατάξουν σε στρατόπεδα με όρους εξουσίας, αδίκως παιδεύονται. Δεν παζαρεύω, ούτε διεκδικώ κάποια θέση.

Για την ακρίβεια, δεν επιθυμώ κάποια θέση.

Από κανένα στρατόπεδο.

Άλλωστε, Πρόεδρε, γνωρίζεις καλά, ότι ανάμεσα στις προνομιούχες θέσεις και τις δύσκολες που δεν παίρνει κανείς, έχω επιλέξει τις δεύτερες.

Ούτε θέλω να φτιάξω το επόμενο ψηφοδέλτιο στα μέτρα μου για να επανεκλεγώ,

Θα συνεχίσω να λειτουργώ πολιτικά, να κάνω πολιτικές επιλογές.

Δεν είμαι όμως σήμερα εδώ για να σας πω ότι απλά δεν κάνω επιλογές προσώπων, κρατάω ισορροπίες ή αποστάσεις.

Δεν είμαι σήμερα εδώ για να δηλώσω ουδέτερος.

Είμαι εδώ γιατί έχω αποφασίσει τη δική μου συμμετοχή.

Είμαι εδώ για να σηκώσω το χέρι μου και εγώ.

Όχι όμως για να δηλώσω παρών στην εκλογική διαδικασία.

Αλλά για να δηλώσω παρών στην πολιτική διαδικασία.

Όχι για να κατέβω υποψήφιος. Αλλά για να βάλω σε ένα πολιτικό πλαίσιο τις ιδέες που θεωρώ ότι εκφράζει ο χώρος μας.

Να επεξεργαστώ και να καταθέσω, παρέα με όσες και όσους έχουμε ιδεολογική συνάφεια και πολιτική συναντίληψη.

Ένα πολιτικό σχέδιο για τη χώρα και την παράταξη

Και να το καταθέσω στην πολιτική διαδικασία που θα προηγηθεί, όποτε αυτή διεξαχθεί.

Αυτό θεωρώ ως χρέος μου προς την παράταξη που υπηρέτησα και θα συνεχίσω να υπηρετώ, από όποια θέση.

Ένα πολιτικό σχέδιο που θα βασίζεται στο προεκλογικό μου σύνθημα, την Αλλαγή Παραδείγματος, την οποία πιστεύω βαθιά και η οποία δεν ξεκινά έξω από εμάς ως πολιτική θέση και στάση, αλλά από τους ίδιους μας τους εαυτούς.

Ένα σχέδιο όμως που δεν θα αφορά εμάς τους ίδιους αλλά τους διπλανούς μας, τους γύρω μας, τους άγνωστους συντρόφους μας του αύριο.

Ένα πολιτικό σχέδιο όχι αξιοποιήσιμο απλώς από τον οποιονδήποτε υποψήφιο αρχηγό, αλλά από το κάθε μέλος της δημοκρατικής παράταξης.

Ένα πολιτικό σχέδιο ως προοδευτικό αίτημα.

Και φυσικά αυτό δεν πρόκειται να το κάνω μόνος μου, αλλά με όλους όσοι είναι διατεθειμένοι να δουλέψουμε γι' αυτό και να δείξουμε ποιο είναι το όραμα και οι ιδέες μας για μια άλλη παράταξη και, κυρίως, για μια άλλη χώρα.

Σας χρειαζόμαστε όλους.

Αυτή τη μάχη έχω αποφασίσει να δώσω. Και θα την δώσω με όρους πολιτικής.

Ολόκληρη η ομιλία μου:

Να συγκρουστούμε για τις ιδέες μας

Πρόσφατα, ένας καθηγητής πανεπιστημίου μου αφηγείτο τον τρόπο που περιέγραφε την ηγεσία στους φοιτητές του.

Στην Αμερική, λοιπόν, το 1950, διεξαγόταν μία δίκη για πορνογραφικό υλικό. Ο δικηγόρος υπεράσπισης ζήτησε από τον εισαγγελέα να ορίσει τι σημαίνει πορνογραφικό υλικό. Και εκείνος απάντησε, δεν μπορώ να το ορίσω αλλά όταν το βλέπω μπορώ να το διακρίνω.

Έτσι είναι και η ηγεσία. Δεν υπάρχει ένας καθολικά αποδεκτός ορισμός. Όταν όμως τη βλέπεις, μπορείς να τη διακρίνεις.

Θα σας περιγράψω, με τα δικά μου μάτια, τι θεωρώ ότι είναι η ηγεσία στην πολιτική. Αλλά και τι δεν είναι.

Ηγεσία δεν είναι να σηκώνουμε το χέρι μας και να αναφερόμαστε στον εαυτό μας λέγοντας ότι εμείς και μόνο εμείς θα κερδίσουμε τον αντίπαλο· ναρκισσισμός είναι.

Ηγεσία δεν είναι να μετράμε πόσο πιάνουν οι ιδέες μας στο παζάρι της κοινής γνώμης· αριθμητική είναι.

Ηγεσία δεν είναι να αναζητούμε τις δημοσκοπικές πλειοψηφίες και κατόπιν να τοποθετούμαστε· ιδιοτέλεια είναι.

Ηγεσία δεν είναι να τοποθετούμαστε απέναντι από τον πολιτικό μας αντίπαλο με όρους επικοινωνίας· ετεροπροσδιορισμός είναι.

Ηγεσία δεν είναι να κουνάμε τα χέρια μας στις κάμερες κατόπιν οδηγιών, να μιλάμε με στερεοτυπικά τοιτάτα, να μας γράφουν άλλοι τις ιδέες, να πολλαπλασιάζουμε με μηχανισμούς τις απόψεις μας στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, να παζαρεύουμε με όρους εξουσίας. Οι ηγέτες δεν είναι περφόρμερς, δεν είναι εκτελεστές οδηγιών.

Μα θα πει κανείς, αυτοί είναι οι κανόνες του παιχνιδιού.

Όμως για αυτό είναι οι ηγεσίες, όχι να προσαρμόζονται ή να ισορροπούν.

Οι ηγεσίες υπάρχουν για να αλλάζουν τους κανόνες του παιχνιδιού.

Οι ηγεσίες δεν βολεύονται σε καταγεγραμμένες πλειοψηφίες.

Οι ηγεσίες σηκώνουν δύσκολες ιδέες στην πλάτη τους, ιδέες που αφορούν τους λίγους, τους αδύναμους. Ιδέες όμως που υπηρετούν το δίκαιο· κι αυτές τις ιδέες τις καθιστούν πλειοψηφικές. Όσο χρόνο αυτό κι αν χρειαστεί. Όσο μεγάλες κι αν είναι οι ανηφόρες.

Οι ηγεσίες δεν ξεκινούν και καταλήγουν στον εαυτό τους.

Έχουν υψηλούς σκοπούς που υπερβαίνουν τις ατομικές τους φιλοδοξίες.

Οι ηγεσίες δεν περιγράφουν, δεν εξιδανικεύουν σε θεωρητικό επίπεδο· γίνονται οι ίδιες ένα άλλο παράδειγμα.

Οι ηγεσίες δεν συναλλάσσονται. Πείθουν στο πεδίο των ιδεών.

Και τέλος, οι ηγεσίες δεν αντιδρούν. Οι ηγεσίες δρουν.

Δεν αρνούνται. Προτείνουν.

Οι ηγεσίες έχουν πολιτικό σχέδιο.

Αυτό έκανε το ΠΑΣΟΚ και τις τρεις φορές που κυβέρνησε την Ελλάδα. Ηγήθηκε. Είχε πολιτικό σχέδιο. Έτσι άλλαξε την Ελλάδα.

Το 1981 οι προοδευτικοί πολίτες δεν ψήφισαν απλώς να διώξουν τη δεξιά, να κερδίσουν τη ΝΔ.

Ψήφισαν για ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας, για ένα νέο εκπαιδευτικό μοντέλο, για ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος, για το οικογενειακό δίκαιο και την κοινωνική χειραφέτηση.

Κάποιοι μπορεί να θυμούνται το ΠΑΣΟΚ γιατί τους διπλασίασε τους μισθούς, επειδή τους έβγαλε από το οικονομικό περιθώριο.

Όμως η πραγματική επανάσταση για το ΠΑΣΟΚ ήταν ότι εδραίωσε τη δημοκρατία, έβγαλε τους ανθρώπους από σκιές, έριξε τα ταξικά τείχη, συγκρούστηκε με τις ανισότητες, υπηρέτησε την κοινωνική δικαιοσύνη.

Το ΠΑΣΟΚ στηρίχθηκε συντριπτικά από τους πολίτες επειδή είχε σχέδιο.

Ένα σχέδιο που ξεκίνησε από λίγους, χτίστηκε στη βάση, έκανε συμμετοχούς τους πολίτες.

Υπογράφηκε ένα πολιτικό συμβόλαιο. Το οποίο και τιμήθηκε και τηρήθηκε με τον ερχομό του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

Το 1996 οι προοδευτικοί πολίτες δεν ψήφισαν απλώς να κερδίσουν τη ΝΔ.

Ψήφισαν για τον εκσυγχρονισμό του κράτους, για τη δημιουργία σημαντικών Ανεξάρτητων Αρχών και την εμβάθυνση του κράτους δικαίου, για τη δημιουργία νέων υποδομών και μεγάλων έργων, για μία ισχυρή Ελλάδα στην Ευρώπη, για μία Κύπρο στην Ε.Ε..

Το ΠΑΣΟΚ είχε σχέδιο. Από αυτό ξεκίνησε. Όχι από το σήκωμα ενός χεριού. Η ηγεσία προέκυψε για να υπηρετήσει αυτό το σχέδιο.

Το 2009, οι προοδευτικοί πολίτες δεν ψήφισαν, για τρίτη φορά, απλώς για να διώξουν τη ΝΔ.

Ψήφισαν για να φέρουν τη Διαύγεια, τον Καλλικράτη, το orpagon, τον ΕΟΠΥΥ και την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, την απογραφή και την αξιοκρατία στη δημόσια διοίκηση, τη δημόσια διαβούλευση των νομοσχεδίων, το ψηφιακό σχολείο και το νόμο για τα πανεπιστήμια, τον θεσμό του οικονομικού εισαγγελέα, την πράσινη ανάπτυξη, το νόμο για την ιθαγένεια.

Το ΠΑΣΟΚ είχε σχέδιο. Ηγήθηκε. Δια πυρός και σιδήρου εξαιτίας της χρεοκοπίας. Και αν κάποιοι θέλουν να ξεχάσουμε εκείνη την κυβέρνηση, επειδή αποπνέει δυσάρεστες αναμνήσεις εξαιτίας των δύσκολων αποφάσεων, εγώ δεν θα το κάνω. Θεωρώ εκείνη την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μία κυβέρνηση ηρωική. Και θα την τιμώ, όχι μόνο ως ένα κομμάτι της ιστορίας μας, αλλά επειδή τότε το ΠΑΣΟΚ κράτησε τη χώρα όρθια αναλαμβάνοντας το δυσανάλογο κόστος της εθνικής ευθύνης.

Σήμερα, το 2024, το ΠΑΣΟΚ χρειάζεται ξανά ένα πολιτικό σχέδιο. Ένα νήμα που να ενώνει τις πολιτικές μας, ένα ευρύ πρίσμα υπό το οποίο θα μπορούμε να αναλύουμε πολιτικές ιδεολογικά. Ένα πλαίσιο ιδεών που θα καθορίζει τη στάση μας απέναντι στα πράγματα· κι όχι τα πράγματα να καθορίζουν τη στάση και τη φυσιογνωμία μας. Και βεβαίως μία συνέπεια κι ένα σθένος με τα οποία θα χτίσουμε τις πολιτικές μας στο χρόνο, μέχρι αυτές να γίνουν κυρίαρχες.

.....

Όμως, πέραν ενός συνολικού πολιτικού σχεδίου, θα φέρω ενδεικτικά τρία παραδείγματα για να καταστήσω σαφές ότι το ΠΑΣΟΚ μπορεί να ηγηθεί με τις ιδέες του και να παρουσιάσει μία εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης της χώρας. Κι όχι να ταλαντεύεται ανάμεσα στα «ναι μεν αλλά» και τα «όχι/ναι με δύο επιφυλάξεις» σε όσα νομοσχέδια φέρνει η κυβέρνηση:

Παράδειγμα πρώτο-ο νόμος για τα πανεπιστήμια:

1) Η ΝΔ έφερε ένα μεταμφιεσμένο νομοσχέδιο με τα δικά της ιδεολογικά χαρακτηριστικά στη βάση της οικονομικής προσέγγισης για την παιδεία.

2) Με το στείο «όχι» του ΚΚΕ, δηλαδή να μείνουν τα πράγματα ως έχουν, ταυτίστηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Αριστερά αλλά και άλλα κόμματα της ελάσσονος αντιπολίτευσης.

3) Το ΠΑΣΟΚ, μετά από πολλά χρόνια, κατέθεσε τη δική του ολοκληρωμένη πρόταση για τη συνύπαρξη δημοσίων και μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, στη βάση των δικών του ιδεολογικών καταβολών, διατηρώντας την παιδεία ως δημόσιο αγαθό και το δημόσιο πανεπιστήμιο ως προμετωπίδα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δημιουργήσαμε μία υπαρκτή ιδεολογική διαίρεση φέροντας τα εκ διαμέτρου αντίθετα εκπαιδευτικά παραδείγματα της Κύπρου και της Σκανδιναβίας, ούτως ώστε να εξηγήσουμε τις πολιτικές μας διαφορές με τη ΝΔ.

Καταθέσαμε τη δική μας πρόταση, η οποία δεν είναι αντιγραφή κανενός μοντέλου (για όσους τη διάβασαν)- είναι μία αυτόνομη πρόταση του ΠΑΣΟΚ.

Για την πρόταση αυτή δούλεψαν, επί τρεις μήνες, πέρα από εμάς και τον τομέα, περισσότεροι από 150 καθηγητές πανεπιστημίου στην Ελλάδα και το εξωτερικό, πρυτάνεις, φοιτητές, το ίδρυμα του in-social και πολλοί εθελοντές.

Δημιουργήσαμε δίκτυο σε 40 χώρες του εξωτερικού με σημειώματα για το κάθε εκπαιδευτικό σύστημα ξεχωριστά.

Έχετε ακούσει κάποιο όνομα; Σήκωσε κάποιος το χέρι να πει «εγώ το έγραψα;». Όχι. Όσοι εργάστηκαν για να έχει το ΠΑΣΟΚ μία ολοκληρωμένη πρόταση το έκαναν υπηρετώντας μία ιδέα.

Για όσους μετρούν -εγώ δεν μετρώ- η πρόταση της ΝΔ ξεκίνησε δημοσκοπικά ως πλειοψηφική και ως αίτημα της κοινής γνώμης, και μετά την ψήφισή της στη βουλή έγινε μειοψηφική, με 18 μονάδες αντιστροφή! Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν έγινε μεταρρυθμιστική σημαία της ΝΔ στις ευρωεκλογές. Εμείς, το καταλάβαμε;

Ως ΠΑΣΟΚ, κάναμε μία εξαιρετική εκδήλωση με το ινστιτούτο In-social, με εξαιρετικούς προσκεκλημένους και περισσότερους από 1000 παρευρισκομένους. Όμως μείναμε εκεί. Δεν χτίσαμε. Ψηφίστηκε ο νόμος και ξεχαστήκαμε. Θα έπρεπε το κόμμα να διοργανώσει 63 περιφερειακές εκδηλώσεις, όσες και οι νομαρχιακές και να παρουσιάσει την πρότασή μας.

Να ενημερωθούν όλα τα περιφερειακά μέσα για την πρότασή μας.

Να επιμορφωθούν 5 βουλευτές και 5 μέλη του τομέα να παρουσιάσουν την πρότασή μας στη χώρα.

Να επισκεφθούμε όλο τα πανεπιστήμια, κάνοντας ένα οδοιπορικό και χτίζοντας συμμαχίες με το ειδικό ενδιαφερόμενο κοινό.

Αυτό σημαίνει grassroots politics, αυτό χρειάζεται το ΠΑΣΟΚ.

Παράδειγμα δεύτερο:

Στην υγεία, η ΝΔ επικαλέστηκε το ότι έφερε νόμο για τα απογευματινά χειρουργεία. Και εμείς απαντήσαμε ότι είμαστε υπέρ αλλά χρειάζονται περισσότερες προσλήψεις. Είναι όμως μόνο αυτό;

Ο νόμος που έφερε η ΝΔ ουδεμία σχέση έχει με τα απογευματινά χειρουργεία. Αλλάζει εξ ολοκλήρου τη φιλοσοφία του ΕΣΥ, όπως εμείς τη δημιουργήσαμε και την υπηρετήσαμε.

Ποια είναι η φιλοσοφία του ΕΣΥ σε μία φράση;

Ισότιμη, δωρεάν, ποιοτική παροχή υπηρεσιών υγείας στον πολίτη.

Με την πρόταση της ΝΔ:

-Καταργείται το «ισότιμη», καθώς από τον ίδιο πάροχο, δηλαδή το ΕΣΥ, κάποιοι θα χειρουργούνται στον 1 μήνα και άλλοι, για το ίδιο πρόβλημα, στους 14 μήνες. Με βάση ποιο κριτήριο; Τα χρήματα. Το κέρδος.

-Καταργείται το «δωρεάν», καθώς η κυβέρνηση κλείνει το μάτι στον κακοπληρωμένο γιατρό και το κόστος μετακυλιέται στον ασθενή.

-Καταργείται το «ποιοτική», καθώς, οι ίδιοι γιατροί, θα εργάζονται διπλάσιες ώρες, με όποιες επιπτώσεις έχει αυτό στην υγεία του ασθενή.

-Και βεβαίως, καταπατούνται βασικά εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, όπως αυτό της 48ωρης εβδομαδιαίας εργασίας.

Εδώ, δεν πρόκειται για μία πρόταση σε διαχειριστικό επίπεδο. Το ΠΑΣΟΚ λέει «ναι» και σε απογευματινά και σε βραδινά χειρουργεία, αν χρειάζεται.

Όμως, με ενιαία λίστα χειρουργείων, για να διατηρηθεί η ισότιμη πρόσβαση.

Χωρίς κόστος για τον ασθενή, για να διατηρηθεί η δωρεάν πρόσβαση.

Και με προσλήψεις προσωπικού για να διατηρηθεί η ποιοτική πρόσβαση.

Πάμε, με αυτή την πρόταση, διατυπωμένη στις 3 φράσεις που προανέφερα, σε όλη την Ελλάδα.

Πάμε σε σύγκρουση για αυτό το ζήτημα μέχρι και τις επόμενες εθνικές εκλογές.

Δεν πάμε στα επόμενα. Για κάθε οικογένεια, αυτή θα παραμείνει η κρίσιμη πραγματικότητά της.

Παράδειγμα τρίτο:

Στο θέμα των φόρων, είχαμε την κυβέρνηση της ΝΔ που προεκλογικά έλεγε «όχι φόροι». Απαγόρευσε τη συζήτηση για τους φόρους. Όποιος μιλάει για φόρους θα στοχοποιείται επικοινωνιακά. Αντίστοιχα έπραξε και ο ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα της αριστεράς το οποίο ήθελε προεκλογικά να τα έχει με όλους καλά. Και το οποίο στο παρελθόν δεν ήθελε να εξορθολογίσει αλλά να καταργήσει τον φόρο ακίνητης περιουσίας, έναν δηλαδή κατεξοχήν αριστερό φόρο.

Και τα δύο κόμματα υπηρέτησαν ένα λαϊκισμό αισχίστου είδους.

Το ΠΑΣΟΚ είχε πρόταση. Μίλησε για φορολόγηση του πλούτου. Και στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων.

Όμως αυτό δεν αρκεί.

Δεν γίνεται να τα έχουμε καλά και με τους πλούσιους και με τους φτωχούς. Έτσι, δεν γίνεται καμία αναδιανομή.

Ούτε γίνεται η μισθωτή εργασία να έχει την υψηλότερη φορολόγηση από κάθε άλλη πηγή.

Ούτε βεβαίως να εισπράττουμε εμμέσως υψηλούς οριζόντιους φόρους (βλ ΦΠΑ) επειδή δεν μπορούμε να καταπολεμήσουμε την μαύρη οικονομία και να επιστρέψουμε μέρος αυτών με το σταγονόμετρο, ως επίδομα, ως χαρτζιλίκι, στους πολίτες.

Πρέπει να πάμε σε σκληρή σύγκρουση. Σε ιδεολογική σύγκρουση δίχως φόβο.

Και κάτι τελευταίο:

Διάβασα χθες, ότι ένα αγόρι 15 χρονών ξυλοκοπήθηκε από τον πατέρα και το θείο όταν τους είπε ότι είναι ομοφυλόφιλος. Το παιδί βγήκε αιμόφυρτο στην πλατεία της Πάτρας και νοσηλεύεται σε άσχημη κατάσταση.

Και θέλω να το σχολιάσω, σεβόμενος κάθε αντίθετη άποψη για το γάμο των ομόφυλων ζευγαριών.

Είναι επιλογή αυτού του παιδιού να είναι ομοφυλόφιλος; Όχι.

Αν μπορούσε να πατήσει ένα κουμπί για να είναι τα πράγματα αλλιώς, θα το είχε κάνει εκατό φορές, προκειμένου για να μην νιώθει μια ενοχή που του επιβάλλουν οι άλλοι σε μία μη φιλελεύθερη κοινωνία.

Δεν πρέπει, εμείς, ως χώρος, να δώσουμε μάχη για αυτό το παιδί, να αισθανθεί ισότιμο μέλος αυτής της κοινωνίας, να έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις; Δεν πρέπει να σταθούμε δίπλα του;

Αυτή δεν είναι η ιδεολογία μας;

Δεν πρέπει απλά να στοιχηθούμε από τη μία ή από την άλλη όχθη. Αυτό δεν αρκεί.

Θα πρέπει να δοθεί η μάχη. Αν χρειαστεί και απέναντι σε πλειοψηφίες. Για να οικοδομήσουμε νέες πλειοψηφίες πείθοντας για τις ιδέες μας. Αυτή είναι η δική μας ευθύνη, ο δικός μας ρόλος.

.....

Κλείνω, λέγοντας ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε τον οδικό χάρτη των επόμενων μηνών για το κόμμα.

Έχω τοποθετηθεί ξεκάθαρα στο πολιτικό συμβούλιο για τη διαδικασία. Θεωρώ ότι πρέπει να προηγηθεί μία βαθιά πολιτική διαδικασία και να ακολουθήσει μία εκλογική διαδικασία η οποία δεν θα υπερβαίνει το τέλος αυτού του έτους.

Μία διαδικασία που θα ανοίγει, θα αγκαλιάζει, θα συμπεριλαμβάνει κάθε προοδευτική φωνή.

Σε όσες και όσους προσπάθησαν και συνεχίζουν να προσπαθούν να με κατατάξουν σε στρατόπεδα με όρους εξουσίας, αδικώς παιδεύονται. Δεν παζαρεύω, ούτε διεκδικώ κάποια θέση.

Για την ακρίβεια, δεν επιθυμώ κάποια θέση.

Από κανένα στρατόπεδο.

Άλλωστε, πρόεδρε, γνωρίζεις καλά, ότι ανάμεσα στις προνομιούχες θέσεις και τις δύσκολες που δεν παίρνει κανείς, έχω επιλέξει τις δεύτερες.

Ούτε θέλω να φτιάξω το επόμενο ψηφοδέλτιο στα μέτρα μου για να επανεκλεγώ,

Θα συνεχίσω να λειτουργώ πολιτικά, να κάνω πολιτικές επιλογές.

Δεν είμαι όμως σήμερα εδώ για να σας πω ότι απλά δεν κάνω επιλογές προσώπων, κρατάω ισορροπίες ή αποστάσεις.

Δεν είμαι σήμερα εδώ για να δηλώσω ουδέτερος.

Είμαι εδώ γιατί έχω αποφασίσει τη δική μου συμμετοχή.

Είμαι εδώ για να σηκώσω το χέρι μου και εγώ.

(Παύση)

Όχι όμως για να δηλώσω παρών στην εκλογική διαδικασία.

Αλλά για να δηλώσω παρών στην πολιτική διαδικασία.

Όχι για να κατέβω υποψήφιος. Αλλά για να βάλω σε ένα πολιτικό πλαίσιο τις ιδέες που θεωρώ ότι εκφράζει ο χώρος μας.

Να επεξεργαστώ και να καταθέσω, παρέα με όσες και όσους έχουμε ιδεολογική συνάφεια και πολιτική συναντίληψη,

Ένα πολιτικό σχέδιο για τη χώρα και την παράταξη

Και να το καταθέσω στην πολιτική διαδικασία που θα προηγηθεί, όποτε αυτή διεξαχθεί.

Αυτό θεωρώ ως χρέος μου προς την παράταξη που υπηρέτησα και θα συνεχίσω να υπηρετώ, από όποια θέση.

Ένα πολιτικό σχέδιο που θα βασίζεται στο προεκλογικό μου σύνθημα, την Αλλαγή Παραδείγματος, την οποία πιστεύω βαθιά και η οποία δεν ξεκινά έξω από εμάς ως πολιτική θέση και στάση, αλλά από τους ίδιους μας τους εαυτούς.

Ένα σχέδιο όμως που ταυτόχρονα δεν θα αφορά εμάς αλλά τους διπλανούς μας, τους γύρω μας, τους άγνωστους συντρόφους μας του αύριο.

Ένα πολιτικό σχέδιο όχι αξιοποιήσιμο απλώς από τον οποιονδήποτε υποψήφιο αρχηγό, αλλά από το κάθε μέλος της δημοκρατικής παράταξης.

Ένα πολιτικό σχέδιο ως συνολικό προοδευτικό αίτημα.

Και φυσικά αυτό δεν πρόκειται να το κάνω μόνος μου, αλλά με όλους όσοι είναι διατεθειμένοι να δουλέψουμε γι' αυτό και να δείξουμε ποιο είναι το όραμα και οι ιδέες μας για μια διαφορετική παράταξη και, κυρίως, για μια άλλη χώρα.

Σας χρειαζόμαστε όλους.

Αυτή είναι η μάχη που έχω αποφασίσει να δώσω. Και θα την δώσω με όρους πολιτικής.